

Longo mai

Een tentoonstelling trekt rond door Europa

Aanvankelijk was niet iedereen in Longo mai even enthousiast over het idee een tentoonstelling over de 40 jaar Longo mai te maken.

Comedia Mundi, de muziekgroep van Longo mai, zorgde voor een goede sfeer tijdens de opening van de tentoonstelling in Bazel.

“Zijn we rijp voor het museum?” “Hoe kun je nu een jarenlang collectief en conflictrijk leven aan de muur hangen?” Commentaar was er genoeg op het idee van een tentoonstelling over 40 jaar Longo mai, maar de groep mensen die het intensiefst betrokken is bij de contacten die we onderhouden met onze vriendenkring, zag in de tentoonstelling een kans Longo mai te presenteren aan een breed publiek en te vertellen wat er allemaal kan ontstaan in 40 jaar leven onder zelfbestuur.

In samenwerking met de groep Palma3 uit Bern en het Atelier Gillmann uit Bazel ontstond na een ruim jaar de tentoonstelling “Utopie van de onverzettelijken”. Afgelopen oktober en november kwamen zo'n tweeduizend bezoekers in Bazel kijken. Daaronder waren natuurlijk veel oude vrienden en sympathisanten, maar ook jonge mensen, toevallige voorbijgangers en schoolklassen vonden hun weg naar de tentoonstelling. Uit de gesprekken met de bezoekers viel op te maken dat de tentoonstelling niet als museumstuk werd gezien, maar eerder als een stimulans na te denken en te praten over hoe levens kunnen worden geleefd, wat belangrijk is en waarvoor een mens zich zoal kan inzetten.

Thema-avonden

Tijdens de tentoonstelling vonden meerdere evenementen plaats. De opening werd begeleid door de muziekgroep Comedia Mundi en ook het concert met de groep Musique Simili was een groot succes. Zangliefhebbers uit Frankrijk, Duitsland en Zwitserland oefenden in Bazel een weekend lang en gaven op een zon-

dagmiddag tussen de panelen en de objecten van de tentoonstelling een indrukwekkend concert.

Meerdere thema-avonden werden gehouden. Dick Marty, voormalig senator uit Tessin en voorzitter van meerdere commissies van onderzoek van de Raad van Europa, informeerde over CIA-gevangenen, orgaanhandel in Kosovo en schendingen van mensenrechten in Tsjetsjenië. In het daaropvolgende debat ging het over de vraag of het recht op gelijke behandeling een recht voor iedereen is of een privilege. De referent was niet erg optimistisch, maar riep het publiek op niet op te geven in de strijd voor gelijk recht voor iedereen. Een andere avond was gewijd aan het recht op vrij zaaigoed. Vijf mensen uit de coöperaties Hof Ulenkrug en Mas de Granier spraken over hun ervaringen met zaaigoed, over de Europese wetgeving die steeds repressiever wordt en over de initiatieven die wereldwijd ontstaan en de internationale samenwerking. Vooral de oproep zadenruilbeurzen te organiseren, viel bij het publiek in goede aarde.

Tegelijkertijd met deze tentoonstelling vond in het achterhuis van Longo mai in Bazel de “Kunst Basart” plaats. Schilderijen, etsen, tekeningen, weefstukken, vilt voorwerpen, foto's en beeldhouwwerk waren er te zien en te kopen. De werken kwamen gedeeltelijk van Zwitserse kunstenaars die Longo mai daarmee willen steunen, maar ook van vrouwen, mannen en kinderen uit Longo mai.

In Genève

Na deze veelbewogen en spannende twee weken verhuisde de tentoon-

stelling naar Genève. Hier werd de tentoonstelling geopend onder muzikale begeleiding van José Barrense Dias en Patrice Mugny.

Een hoogtepunt tijdens deze weken was de thema-avond over “Utopieën van gisteren en vandaag”, die in samenwerking met het dagblad Le Courrier uit Genève was georganiseerd. Na een inleiding van Caroline Meijers en Céline Beaudet, auteur van een boek over vrije bewegingen en anarchisten tussen het eind van de 19e eeuw en de jaren dertig, duurde de discussie tot laat in de avond. Er werd weliswaar meer gedebatteerd over het leven en het zelfbestuur in Longo mai dan over de utopie op zich, maar dat deed niets af aan het enthousiasme van de deelnemers. In de loop van deze drie weken bezochten zo'n 1300 mensen

de tentoonstelling. Tegelijkertijd was ook de marktgroep van Longo mai in de buurt onderweg. Ze boden wolproducten, jams, honing, ingemaakte groente, kruiden en linzen uit de coöperaties aan en maakten mensen attent op de tentoonstelling. De hartelijke ontvangst in Genève zullen we niet zo snel vergeten.

In maart is de tentoonstelling in Zürich, in april is Lausanne aan de beurt en in juni Bern. In de herfst gaat het dan richting Frankrijk, en rond november doen we dan nog Berlijn aan. Of de tentoonstelling ooit naar Nederland komt, hangt af van de concrete steun van Nederlanders die bereid zijn hun energie in dit project te steken. Voor meer informatie kunt u bij onze stichting terecht.

Herma Ebinger

Internationale zadenbeurs

Na succesvolle edities in 2012 in Amsterdam en 2013 in Den Bosch, vindt Reclaim the Seeds 2014 op 8-9 maart plaats in Haren en Groningen.

Zaterdag 8 maart staat in het teken van een zadenmarkt waar particulieren, organisaties en bedrijven uit binnen- en buitenland zaden ruilen, weggeven en verkopen. Hier zullen we zowel met informatie van de Stichting Pro Longo mai als met zaden van Hof Ulenkrug uit Mecklenburg aanwezig zijn. Gelijkertijd met de markt vindt een workshopprogramma plaats. Er zullen praktische workshops zijn over het zelf telen van zaden en workshops die ingaan op internationale ontwikkelingen op het gebied van zaden en biodiversiteit. Er is bijvoorbeeld aandacht voor de EU-wetgeving en de invloed van internationale bedrijven zoals Monsanto op de landbouw wereldwijd. Een workshop zal geleid worden door drie vertegenwoordigers van Colombiaanse boerenorganisaties. Zij zijn op uitnodiging van Longo mai op reis door Europa om uitleg te geven over de situatie in hun land en het verzet van de boeren. Colombia heeft een handelsovereenkomst met de VS gesloten. Het resultaat was een nieuwe zadenwetgeving die boeren verbiedt hun eigen zaden te gebruiken en te verspreiden. Vier miljoen kilo rijst en ander gewassen die bedoeld waren om in te zaaien, werden in beslag genomen en vernietigd. Dit heeft tot zoveel protest van boeren geleid dat een deel van de maatregelen weer is teruggedraaid. Maar de strijd in Colombia is nog niet gestreden. Een achtergrondartikel over dit onderwerp

is te lezen op de website van ASEED (www.aseed.net)

's Avonds kan men bij een debat met experts meepraten over het zadenbeleid en de gevolgen voor Nederland. Parallel worden documentaires over zaden vertoond. De zadenbeurs en het workshopprogramma vinden plaats in de Hortus in Haren. Het avondeten en avondprogramma op zaterdag vindt plaats in het Oude RKZ in Groningen.

De zondag staat in het teken van samen praktisch bezig zijn, van doen en van aandacht voor lokale initiatieven. Er komt een fietstocht door Groningen om kennis te maken met lokale initiatieven zoals buurtmoestuinen en pluktuinen.

Zie ook: www.reclaimtheseeds.nl

Een "Transsylvania Brunch" vindt elke maand van april tot september plaats in een dorp in Transsylvanië rondom het een of andere thema. De groep uit Hosman maakt deel uit van dit initiatief.

Roemenië

Een veelbewogen jaar

Al bijna tien jaar geleden vestigden we ons in Hosman, een dorp in Midden-Roemenië. Onze twee gezinnen met Domi, Luijza, Gabi, Jochen en de kinderen leven en werken samen op een oude molen met bakkerij. Dit samenleven is hier een ongewone levensvorm.

Jochen had voorafgaand aan ons Roemeens avontuur twee jaar in de Longo maï - coöperatie Hof Stopar in Karinthië geleefd. Enkele jaren geleden uitten wij de wens meer met Longo maï samen te werken en een zogenaamd toenaderingsproces te starten. Sindsdien groeit onze relatie met de mensen in Longo maï en dat geeft ons kracht op alle mogelijke gebieden. Als bevriend project nemen we nu ook deel aan de coöperatieve bijeenkomsten die twee maal per jaar plaatsvinden in een van de coöperaties.

Activiteiten

Sinds vier jaren is "Luijza's bakkerij" in bedrijf. Er wordt hoofdzakelijk gebakken voor de dorpen in de streek en voor de twee wekelijkse markten. Afgelopen mei bouwden vrienden uit Mecklenburg de grondstructuur voor een houtwerkplaats. Dat voorjaar legden we ook een nieuwe tuin aan en plantten tien fruitbomen. In de smederij gaf Domi twee cursussen met elke keer twintig deelnemers. In mei en september vonden handwerksmarkten plaats. Behalve veel gasten, toeristen en meerdere verjaardags- en dooppartijen ontvingen we in september een groot reisgezelschap uit de Zwitserse Longo maï-vriendenkring. Dat was een mooie ervaring voor ons.

Luijza en Gabi besteedden in de herfst veel tijd aan administratieve zaken. Dat bleek nodig te zijn na meerdere controles op de markt en in de bakkerij. Die controles begon-

nen nadat we begin september in de eerste rij van een demonstratie hadden gelopen. Sinds die tijd wordt er overigens overal in Roemenië geïmagineerd: eerst tegen een speciaal wetsvoorstel ten bate van de geplande goudmijn in Roșia Montană, daarna met meer kracht tegen de boringen naar schaliegas.

Mijnbouw

Roșia Montană is nog altijd in gevaar. De speciale wet die het mogelijk zou maken dat de mensen tegen hun wil worden onteigend ten bate van de exploitatie van de goudmijn door een Canadese firma, is er niet gekomen. Niet omdat men in Boekarest had ingezien dat deze wet niet overeenkomt met de grondwet. Nee, het waren de protesten waardoor de verantwoordelijke partijen in het openbaar een stapje terug deden. Kort daarna werden de omstreden punten in een nieuw wetsvoorstel voor het mijnbouwrecht verpakt. De stemming daarover liep de eerste keer mis, maar dat lag aan de onoplettendheid van senatoren (die verkeerd stemden...) en aan het feit dat te weinig afgevaardigden in het parlement waren verschenen. Er is dus geen reden te geloven dat het gevaar geweken is.

In het late voorjaar hoorden we voor de eerste keer van proefboringen naar schaliegas in onze streek. Eind juli legde een firma over meerdere dorpen een dicht netwerk van kabels aan voor ondergrondse 3D-metingen. Speciale voertuigen riepen kunstma-

tige aardbevingen op, er werden gaten geboord voor dynamietexplosies. Elke keer verklaarde de firma dat ze niet naar schaliegas zocht, maar "naar natuurlijke rijkdommen". Tot drieduizend meter diepte werd onderzoek gedaan - een duidelijke aanwijzing, dat er wel degelijk werd gezocht naar schaliegas. Mensen kwamen bijeen. Activisten uit andere streken steunden hen en hielpen mee bij het verzamelen van de illegaal aangelegde kabels. Dat waren belangrijke solidariteitsbetuigingen.

Controle

In deze tijd werden we ook overvallen door een lawine aan controles op de biologische markt waar Gabi elke week brood en gebak verkoopt. Binnen vier weken kwamen de fiscus, registeraccountants, arbeidsbureau en de anti-fraude dienst langs. Niet alleen wij werden gecontroleerd: sinds de BTW op brood van 24% naar 9% is verlaagd, worden alle kleine bakkerijen gecontroleerd.

De eerste boetes betaalden we zelf. Het arbeidsbureau kent geen structuren zonder loon. Dat het bij ons niet om geld gaat, interesseert hen niet. Zonder waarschuwing vooraf kreeg Luijza voor zwart werken een boete van meer dan 2.500 euro. Nu gaan we naar de rechtbank. Luijza bakt minder en zit in plaats daarvan meer achter de schrijftafel.

Repressie

Met nog scherpere controles hebben de mensen in het Moldavische Pungesti te maken. Hier bouwt het energieconcern Chevron zijn eerste schaliegasboorinstallatie van Roemenië. De lokale bevolking verzet zich hiertegen. Met de methode "fracking" worden giftige chemicaliën ingezet en komen gassen vrij die de kwaliteit van het grondwater in gevaar brengen. De vanuit het westelijke gezichtspunt "arme", maar relatief zelfvoorzienende regionale economie wordt hierdoor bedreigd. Begin december bestormden honderden mensen het hek om de bouwplaats. Pungesti is nu een door politie gecontroleerd "gevaarlijk gebied". Mensen worden willekeurig en herhaaldelijk gearresteerd of bij het inkopen doen in de dorpswinkel door agenten in elkaar geslagen. Sinds kerst zijn er steeds weer mensen in hongerstaking. De fractie De Groenen in het Europees Parlement protesteerde in een open brief tegen deze schendingen van de mensenrechten. Tegen bijna veertig mensen is een klacht ingediend, enkele daarvan zijn sinds jaren onze vrienden. Na dit jaar rijst de vraag hoe we onze eigen structuren kunnen versterken en verbeteren. Maar we vragen ons ook hoe we de protesten tegen de uitverkoop van Roemenië kunnen steunen en wat er nodig is om de betrokken mensen te helpen. Alleen al het vinden van goede advocaten is een grote opgave. Als deel van een Europese archipel, waarbij ook Longo maï hoort, hebben we hopelijk de kracht van de situatie in Roemenië te verbeteren.

Jochen en Gabi

Demonstratie in Sibiu tegen de goudmijn van Roșia Montană en tegen de boringen naar schaliegas.

Portugal

Quinta Moita Redonda

Quinta Moita Redonda is een agrarische hoeve van bijna 10 ha, in de Algarve. Het project zoekt medebewoners.

Quinta Moita Redonda ligt in de gemeente Odiáxere (niet ver van Lagos), aan de uiterste rand van een heuvelrug met wijds uitzicht over het land. De ligging van de quinta op een heuvel met de Atlantische kust op slechts enkele kilometers afstand zorgt voor een prettig klimaat. Quinta is Portugees voor landgoed, boerderij. Het project wil een werkplaats en toevluchtsoord zijn voor ecologisch en sociaal geëngageerde mensen. Onze werkzaamheden voeren we gemeenschappelijk uit tot nut van het algemeen. Eigenaar van de quinta wordt de Stichting Sandrose. Andi en Romi, een Zwitsers echtpaar, heeft 8 jaar geleden het landgoed gekocht en sindsdien gewerkt aan het opbouwen van de infrastructuur. De huidige woonruimte bestaat uit een gebouw met vier appartementen en een centrale keuken. Er liggen plannen voor uitbreiding. Helaas is Romi in augustus 2013 gestorven. Maar het ideaal van de quinta wordt voortgezet. Op dit moment kan er begonnen worden met de eigenlijke landbouw en/of veeteelt op de aangelegde terrassen. De voorgaande jaren is er veel compost gemaakt uit tuin- en groenteafval. De grond is hierdoor aanmerkelijk verbeterd. Wij zoeken bondgenoten die met ons willen samen werken om de plannen uit te werken, vorm te geven en wellicht met ons samen willen wonen.

Wat wij willen... is een sociale organisatie en ontmoetingsplaats creëren, voor mensen die elkaar onderling helpen en bereid zijn bruggen te bouwen om mensen, generaties, meningen, culturen, landen en continenten met elkaar te verbinden. Wij willen solidair ingerichte levensvormen ondersteunen als alternatief tegen egoïsme, vereenzaming en onverbiddelijke concurrentiestrijd. We willen een verstandige, verantwoorde en ecologische landbouw nastreven.

Hoe? We onderhouden contacten met solidair geëngageerde mensen en organisaties. Wij verwerven land voor gemeenschappelijke projecten die wederopbouw van landbouwstructuren op regionaal vlak nastreven. Wij ondersteunen milieuvriendelijke initiatieven, in het bijzonder op het gebied van landschap en landbouw. Wie?

Diegenen die onze doelstellingen in de een of andere vorm willen ondersteunen of zich actief willen inzetten op de Quinta Moita Redonda, zijn van harte welkom. Voor jong en oud, singles, stellen, groepen en gezinnen bestaat de mogelijkheid om tijdelijk of permanent op de quinta te leven en mee te werken. We zijn echter ook op zoek naar mensen die zich met ons willen verbinden door middel van netwerken en bij een concreet

plan zich hiervoor willen inzetten. Ook welkom zijn mensen die bepaalde projecten via de Stichting Sandrose financieel willen ondersteunen. Als eerste prioriteit willen we de landbouw op gang brengen. Daarom zijn we op zoek naar mensen die zich in het bijzonder voor deze sector willen inzetten. We hebben daarnaast nog veel plannen:

- productie en het op de markt brengen van landbouwproducten, zoals avocado's, abrikozen, bessen, druiven en andere vruchten, kruiden, groenten, eieren, brood en gebak en specialiteiten.
- een mobiele reparatiewerkplaats wordt hier door onze vriend Machiel uit Delft met onze ondersteuning opgezet. Wellicht in combinatie met

- een mobiele boerderijwinkel.
- kleinvee opfokken zoals schapen, geiten, kippen en hier producten ter verkoop uit betrekken (vlees, kaas, eieren, wol).
- een maal per week een ontmoetingsplaats bieden voor sociale contacten en uitwisseling in de regio.
- culturele activiteiten aanbieden en workshops rond kunstzinnige activiteiten, muziek en drama.
- de wereld een klein beetje mooier maken.

Enthousiast?

Lees meer op www.sandrose.info

Wil je meedoen?

Neem dan contact op met René Lehnerr, onze contactpersoon in Nederland (zie colofon).

Andi Meyer

Het terras voor het huis biedt genoeg plaats en schaduw voor talrijke ontmoetingen en bijeenkomsten.

Frankrijk

De kwadratuur van de cirkel

Longo maï zoekt sinds jaar en dag naar mogelijkheden om collectieve structuren een passende juridische vorm te geven. Dat is niet eenvoudig, want collectiviteit is in het Europese rechtsstelsel een ondergeschoven kindje.

Onze relatie met de bestaande wetgeving is niet altijd eenvoudig. We kiezen er niet voor "buiten de wet" te leven, maar "anders" leven blijkt meestal niet eenvoudig in overeenstemming te brengen met het bestaande juridische systeem, dat immers is ontstaan en getoetst in andere omstandigheden. Sinds enkele jaren buigt een groep mensen uit een vijftiental projecten in Frankrijk zich over de vragen die dit oproept. Vanuit verschillende achtergronden en perspectieven onderzoeken zij de veranderingen in de wetgeving. De coöperatie in Limans heeft met twee andere groepen het initiatief hiertoe genomen. Veertig jaar geleden, bij het begin van Longo maï, hadden we dat zelf ook niet be-

dacht: al dat paperassengedoe was niks voor ons. Nu stellen we tot ons plezier vast dat steeds meer groepen zich op het platteland vestigen. Ze zoeken hier een duurzame basis in de landbouw, in de voedselproductie en in het handwerk, intussen actief banden onderhoudend met het leven in de stad. Met deze groeiende wens naar een solide basis groeit ook de vraag naar de beste rechtsvormen.

Landbezit

Problemen zijn er genoeg. Bijvoorbeeld als het gaat om landbezit. Veel groepen willen niet dat de terreinen die als collectieve ruimte dienst doen individuele eigenaars hebben, ook al heeft de een meer bijgedragen aan de koop ervan dan de ander. Hoe kunnen we dus collectief land bezitten, terwijl de wetgeving duidelijk de voorkeur geeft aan individueel bezit? Hoe kunnen we een gemeenschappelijk goed onvervreemdbaar maken? Hoe is het te regelen dat land niemands eigendom is, maar toch ter beschikking staat aan een groep? Deze kwesties zijn in Longo maï al aan de orde geweest. Het gevolg

daarvan was het onderbrengen van bijna al het land en onroerend goed van onze coöperaties in het Landfonds, een ANBI naar Zwitsers recht. Deze structuur garandeert de onvervreemdbaarheid en de continuïteit van onze levensruimte: die zal ook na ons blijven bestaan. Deze mogelijkheid staat echter niet zomaar voor iedereen open. Daarom is het hard nodig dat we ons gezamenlijk over deze vraagstukken buigen.

Collectief recht!

Dat geldt ook voor de sociale wetgeving. Het is niet eenvoudig werk te verrichten zonder in het keurslijf van een dienstverband of een zelfstandige onderneming te worden gedwongen. Sociaal recht binnen een collectieve realiteit waarin samen geleefd en samen gewerkt wordt zonder hiërarchische structuren – dat is op dit moment en in de huidige wetgeving niet te verwezenlijken. Ook in de landbouw is het onmogelijk als collectieve boer of boerin te worden erkend. Van een bedrijf wordt gewoon geëist dat er een of meer persoonlijke eigenaren zijn. Inmiddels hebben velen zich aangemeld – gewoon door mond-tot-mondreclame – om mee te doen met deze nieuwe denkgroep, of om goede adviezen te krijgen. Dat is af en toe krachtenslopend, maar we zijn er ook

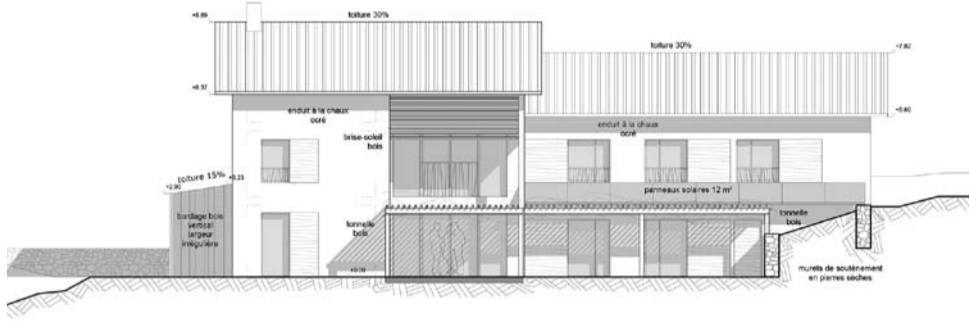
gelukkig mee dat zoveel mensen zich buigen over deze problematiek. Overigens blijft het de vraag of het werkelijk ons doel is ons zo goed mogelijk aan te passen aan de bestaande juridische mogelijkheden. We zullen in dat opzicht altijd een vreemde eend in de bijt blijven, met als consequentie een zekere kwetsbaarheid van onze projecten op lange termijn. We kunnen natuurlijk ook ambitieus proberen het recht te beïnvloeden en te veranderen ten gunste van de collectieve tendensen die op dit moment aan betekenis winnen. Uiteindelijk is het voor ons vooral belangrijk dat we ons niet verstoppen met onze manier van collectief leven. We willen ons leven leiden in vrije ruimtes die niet geprivatiseerd zijn en waar geen enkele vorm van speculatie greep op heeft. Utopisten, wij?

Françoise Barnoin

Een nieuw collectief huis

Het nieuwe huis zal meerdere generaties onder zijn dak verenigen en laat daarmee zien dat er woonvormen mogelijk zijn die zowel het individualisme van jongeren kunnen doorbreken als de eenzaamheid van ouderen.

Jong en gezond waren we veertig jaar geleden, toen de eerste groep van zo'n dertig mensen zich vestigde in de gemeente Limans in de Provence. In de Pigeonnier, het enige huis met een dak, werden slaapzalen ingericht. Uit Zwitserland kwam een lading legertenten, om zo de aanhoudende stroom jonge mensen uit heel Europa te huisvesten die Longo maï in de eerste jaren bezocht. We bouwden een collectieve infrastructuur met een eetzaal, een keuken en sanitair, terwijl ook de dieren onderdak kregen. Daarnaast verzezen werkplaatsen, een hooischaar en graansilo's. In de loop der jaren werden meer en meer individuele kamers ingericht, in de eerste plaats met het oog op de kinderen. Veel permanente bewoners stelden zich intussen tevreden met een tent, een caravan of een bouwkeet. Zo'n tien jaar geleden begonnen enkele bewoners met het opzetten van kleine onderkomens van hout, stro en leem. En tussendoor is er onder andere een textielatelier bijgekomen, een kippencomplex en twee blokhuizen. Drie jaar geleden begon een kleine groep mensen, waarvan de meeste leden al zo'n jaar of vijftien in de Provence leven, na te denken over de bouw van een groter huis. Aanleiding was de duidelijke toename van zowel gasten als permanente bewoners in de coöperatie alsook de toename van oudere bewoners. In samenwerking met een kleine groep architecten werden criteria vastgelegd waaraan het huis zou moeten

voldoen: ecologisch bouw materiaal, natuurlijke klimaatbeheersing, acht kamers, drie gemeenschappelijke ruimtes, een goede isolatie en een houtverwarmingssysteem...

De gemeente Limans, waar twee mensen van Longo maï in de gemeenteraad zitten, had in 2008 al een bouwvergunning verstrekt voor een oppervlakte van 450 m², verdeeld over verschillende bouwzones. Twee kleinere constructies, in 2009 en 2011 gebouwd, nemen daarvan 87 m² in beslag. Zo blijft er 363 m² over voor een groter project. We vonden een geschikte plaats binnen de vastgestelde bouwzone, gericht op het zuiden en beschermd tegen de noordenwind. Daarmee is al voldaan aan het voor ons zo belangrijke criterium van natuurlijke klimaatbeheersing. Naarmate de gesprekken met de architecten vorderden, ontstond de definitieve versie van de bouwplannen. In maart 2013 werd de bouwvergunning verleend. Het graafwerk begon in mei van dat jaar. Het terrein moest worden geëgaliseerd, een gedeelte van de heuvel werd afgegraven en er werd een afvoerpijp aangelegd om eventueel opkomend water af te voeren. Gezien de voor huizenbouw middelmatige kwaliteit van de ondergrond (veel leem) werd aangeraden voor het fundament een 35 cm dikke gewapende betonvloer te storten op een 80 cm dikke laag kiezel onder het hele gebouw van 236 m². De betonvloer konden we afgelopen november storten. Deze winter zal in de coöperatie Treynas het hout voor de

dakstoel worden gerooid. Hiervoor is vooral de douglasden geschikt: die is door de eigen etherische bestanddelen natuurlijk beschermd tegen parasieten. Zo hoeven we het hout niet chemisch te behandelen. In Treynas zullen de boomstammen ook worden gezaagd en vervolgens worden ze naar Limans getransporteerd. De groep jongeren uit de Tarn zal dan in mei komen helpen om de dakstoel in elkaar te zetten. Daarna zal het dak worden gedekt, geïsoleerd door strobalen. Ook de muren zullen met strobalen worden geïsoleerd. Stro isoleert prima en is hier overal te krijgen. De muren krijgen aan de buitenkant een kalkpleister, aan de binnenkant zullen ze met leem worden afgewerkt.

Een belangrijk vereiste was ook de geluidsisolatie tussen de kamers en de verdiepingen. Dit onderwerp zijn

we nog aan het bestuderen, maar zeer waarschijnlijk zullen de tussenwanden bestaan uit hennepmatten, kalk en gips. Enkele zonnecollectoren voor warm water zullen worden geïnstalleerd en een houtverwarmingssysteem zal het geheel in de winter maanden kunnen verwarmen. En alsof dat nog niet genoeg is, werken we ook nog aan het plan op de zuidkant van het dak een fotovoltaïek installatie te plaatsen.

Dit huis zal plaats bieden aan ongeveer vijftien mensen en is zowel geschikt voor kinderen als voor gehandicapte mensen. Het concept is geen oplossing voor het totale ruimtetekort in de coöperatie, maar het zal wel dienst kunnen doen als prototype voor bouwprojecten in alle Longo maï-coöperaties en in andere collectieve projecten.

Gérard Chaupin

Les Magnans /Frankrijk

Provençaalse charme

Bij het restaureren van de vakantiehuisen is de traditionele bouwstijl gerespecteerd.

Vijfendertig jaar geleden, in 1979, hebben we met de hulp van onze vriendenkring een klein bouwbedrijf in Forcalquier geholpen met het opbouwen van de ruïnes van het gehucht Les Magnans. Het dorpje met wat nu vakantiehuisjes zijn, ligt op 14 km afstand van de coöperatie in Limans. Elk jaar is het hier een komen en gaan van gasten. Familie en vrienden komen ons en de coöperatie hier in de Provence bezoeken en genieten van de charme van de streek. Twee grote huizen kunnen groepen behoeven. Hier worden cursussen en vergaderingen gehouden en verjaardagen en bruiloften gevierd. Steeds vaker wordt er een beroep gedaan op onze uitmunten-

de cateringgroep. Ze koken heerlijke maaltijden volgens recepten uit de hele wereld of geven een lekkere picknick mee voor dagtochtjes. Misschien heeft u dit jaar nog een paar vrije dagen of heeft u al langer zin onze coöperatie te bezoeken en tegelijkertijd het Provençaalse landschap te ontdekken? U kunt de vakantieguide "Les Saisons" (in het Duits en het Frans) bestellen of surfen naar www.auxsaisons.free.fr Wie niet zo goed tegen de zomerse hitte kan, is natuurlijk van harte welkom in het voor- of naseizoen. Vanaf eind februari is het weer al aange naam en tot begin november blijft dat zo.

Rémy Mytteis

Winter in Mecklenburg

Een tiental jonge mensen uit de Zuidfranse en Zwitserse coöperaties kwamen in januari hout hakken op Hof Ulenkrug. De houtvester had ons een stuk jong bos aangewezen om uit te lichten. In deze weken praatten we ook veel bij over de landbouwactiviteiten in onze coöperaties en over de opleidingsmogelijkheden in de verschillende bereiken.

Colofon

Het Nieuws uit Longo maï verschijnt drie keer per jaar
Hoofredactie: Babette Stipp
Productie: Michael Rössler, Ieke Dekker
Druk: Kunsthausverlag Boddin

Contactadres:
Stichting Pro Longo maï
Polanenstraat 79
1013 VS Amsterdam
Tel. 06 28 45 17 62
ING Bank 314983
info@longomai.nl - www.longomai.nl

Le Montois, CH-2863 Undervelier
Tel. 0041 32 42 65 971

Grange neuve, F-04300 Limans
Tel. 0033 492 73 05 98

Hof Ulenkrug, Stubbendorf 68
D-17159 Dargun
Tel. 0049 39959 23881

Hof Stopar, Lobnik 16
A-9135 Eisenkappel
Tel. 0043 4238 8705